

خط: نسخ، کا: ابوطالب علیرضا بن اسماعیل قمی، تا: جمعه ۵ رجب ۱۱۲۸ق؛ جلد: مقوایی، ۱۰گ (۱۲۰-۱۲۹ر)، اندازه: ۱۶×۲۵سم [ف: ۲۳-۲۴۷]

● **زهر الحدیقة فی رجال الطريقة / تراجم / عربی**
zahr-ul ḥadīqa fī rijāl-iṭ ṭarīqa

نابلسی، عبدالغنی بن اسماعیل، ۱۰۵۰ - ۱۱۴۳ قمری
nābolosī, 'abd-ol-qanī ebn-e esmā'il (1641 - 1731)

وابسته به: الطريقة المحمدية و السيرة الاحمدية؛ برکلی، محمد بن پیرعلی (۹۲۹-۹۸۱ق)

تاریخ تألیف: چهارشنبه ۱۷ ذیحجه ۱۰۹۶ق
نابلسی، اول بار کتاب «الطريقة المحمدية» مولی محمد بن پیر علی معروف به برکلی را شرح نموده و آن را «الحدیقة الندیة شرح الطريقة المحمدية» نامیده است (هدیه العارفين ۵۹۲/۱) و چون در حدیقه موفق نشده شرح حال نام بردگان در «الطريقة المحمدية» را بنگارد، لذا این کتاب را در تراجم مردان و زنان از روای احادیث و مجتهدین و فقها و صوفیه و غیرهم که نام آنها در متن کتاب «الطريقة المحمدية» برده شده نوشته، و به ترتیب حروف معجم مرتب نموده است.

[دنا ۵/۱۲۵۷؛ هدیه العارفين ۵۹۲/۱]

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۹۵۶/۱ عکسی

آغاز: الحمد لله جامع الرجال من اهل الكمال على اشرف الاحوال ... اردت ان اجمع في هذه الاوراق تراجم الرجال ... الوارد ذكرهم في متن كتاب الطريقة المحمدية و السيرة الاحمدية؛ **انجام**: ولد يحيى في سنة ثمان و ثلاثين و مأتين و توفي بمدينة الرسول (ص) ... و هذا آخر ما يسره الله لنا من تراجم رجال الطريقة المحمدية.
نسخه اصل: چستریتی، ش ۳۲۶۰؛ خط: نسخ، بی کا، تا: قرن ۱۲؛ ۲۶۱ص (۱-۲۶۱)، ۲۱ سطر [عکسی ف: ۲-۳۳۶]

● **زهر الخمائل فی شرح ریاض المسائل / فقه / عربی**
zahr-ul xamā'il fī š.ri riyāḍ-ul masā'il

اهری تبریزی، عبدالغنی بن محمد رضا، ق ۱۴ قمری
aharī tabrizī, 'abd-ol-qanī ebn-e mohammad rezā (-20c)

وابسته به: ریاض المسائل فی بیان (تحقیق) الاحکام بالدلائل؛ طباطبائی کربلائی، علی بن محمد علی (۱۱۶۱-۱۲۳۱ق)
تاریخ تألیف: شعبان ۱۲۸۰ق

شرحی است مزجی و مفصل با عناوین «قوله، اقول» بر برخی از فصول ابواب کتاب «ریاض المسائل فی تحقیق الاحکام بالدلائل» معروف به شرح کبیر، تألیف «سید علی بن محمد طباطبائی» (- ۱۲۳۱ق). مؤلف، صاحب منظومه فقهی «فريدة اللتالی» و چند کتاب دیگر است و نامی از «زهر الخمائل» او در

شرح لغز النحو شیخ بهایی است، که به همان شیوه نگارنده و به صورت «قال-اقول» شرح گردیده است. شارح، از شاگردان شیخ بهائی است و این شرح را در زمان حیات وی نگاشته است. متن معما چنین است: «بسمله اما بعد الحمد و الصلوة فيقول الفقير الى رحمة ربه الغنى محمد المشتهر ببهاء الملة و الدين العاملى عفى الله يا من صرف فى الى رحمة ربه الغنى محمد المشتهر ببهاء الملة و الدين العاملى عفى الله يا من صرف فى مطالعة النحو أياماً و خاص فيه شهوراً و أوعاماً أخبرنى عن اسم ثنائى الآحاد ثلاثى العشرات و بالله التوفيق». این شرح با عناوین «قوله مدظله - اقول» برگزار شده است.

آغاز: الحمد لله الذى ألهمنا حقايق الألغاز و دقايق الایجاز و الصلوة على رسوله المؤيد بالاعجاز ... و بعد فيقول ... هذه تعليقة علقته على رسالة لغز النحو التى ألفها ... بهاء الملة و الحق و الدين محمداً أدام الله تعالى
انجام: عدد جميع التکبيرات كما عدده المصنف فى اثنى عشرية الصلوتيه زاده الله وایانا علماً نافعاً و عملاً صالحاً و الحمد لله أولاً و آخراً.

[دنا ۵/۱۲۵۶ (۴ نسخه)؛ الذريعة ۶۸/۱۲؛ مکتبه امیرالمؤمنین ۶۳۴/۲]

۱. تهران؛ عبدالعظیم؛ شماره نسخه: ۷۱۴/۲

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، بی کا، تا: قرن ۱۱؛ ۱۱گ، ۱۵ سطر، اندازه: ۱۳×۱۹/۵سم [ف: ۱-۲۹۸]

۲. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۲۰۷۵/۷

آغاز: برابر؛ **انجام**: قال مدظله العالی و منها حرف ربما ينظم فى سمط أخواته العشر فينتصف بالفصاحة فى بعض الأحيان، اقول هذا هو ...

خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۱؛ افتادگی: انجام؛ محشی، در پایان نسخه «۱۶» برگ افزودگی هایی از قبیل شرح دعای دولت، علوم غریبه، و مطالبی در مورد رسم و اصول خط (در قصبه ابهر به سال ۱۰۷۹ق)، احادیثی از ائمه طاهرین علیهم السلام، اشعار فارسی و منتخبی از کتاب مفتاح الفلاح و کلامی از امیرالمؤمنین علی آمده؛ کاغذ: شرقی، ۱۴گ (۹۶-۱۰۹)، ۱۱ سطر، اندازه: ۱۳×۱۳سم [ف: ۳۰-۴۸۰]

۳. تهران؛ الهیات؛ شماره نسخه: ۶۸۰/۲

آغاز: برابر؛ **انجام**: المراد باخواته الحروف التى ينتصب المضارع بعد هابان مقدرة ... اقل منه فى مربع يكون اقسام كل ضلع منه مساوياً

خط: نستعلیق، کا: ابراهیم بن عزیز الله، تا: ۱۰۸۴ق؛ افتادگی: انجام؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج سبز مقوایی، ۸گ (۱۰-۱۷ر)، اندازه: ۱۰×۲۱سم [ف: ۳۶۰-۳۶۰]

۴. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۹۱۰۲/۳

آغاز و انجام: برابر

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فخما)؛ جلد هفدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276255

۱. اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۳

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۶۳۱۵/۴

خط: نستعلیق، کا: عبدالمجید بن یوسف بن مجید آهی، تا: با تاریخ ۱۲۶۰ق؛ جلد: تیماج کرم قهوه‌ای، ۲ص (۱۸۰-۱۸۱)، ۱۴ سطر، اندازه: ۲۱/۸x۱۷/۵سم [ف: ۴۵-۱۵۲]

● **جواب عریضه والده آقا سید حسین از ماکو /**

نامه نگاری / عربی

javāb-e 'arīze-ye vālede-ye āqā seyed hoseyn az māku

تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۶۱۱۵/۲۸

آغاز: بسم الله الحمد لله الذي يمن على من يشاء
خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۳؛ جلد: میشن قهوه‌ای، ۱۹ سطر [ف: ۹-۱۷۶]

● **جواب علی السیر المتقدمة / کلام و اعتقادات / عربی**

javāb-un 'alā-š siyar mutaquadimah

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۲۴۷۰۸

آغاز: اعلم ایها الاخ العزيز القارى ايدك البارى تعالى و انه يرشدن بنعمته؛ **انجام**: و يهديهم الى معرفة الحق والصواب
خط: نسخ، بی کا، تا: قرن ۱۱؛ کاغذ: نباتی، جلد: مقوا با عطف تیماج [رایانه]

● **الجواب العلی عن حال الولی / عرفان و تصوف / عربی**

javāb-ul 'alī 'an ḥāl-il walī

نابلسی، **عبدالغنی بن اسماعیل**، ۱۰۵۰ - ۱۱۴۳ قمری
nābolosī, 'abd-ol-qanī ebn-e esmā'īl (1641 - 1731)

تاریخ تألیف: ۱۳ شعبان ۱۱۳۹ق
رساله‌ای است کوتاه در پاسخ نظرات برخی که می‌گویند: خداوند نفس و وجود ماست و ما نیز نفس و وجود او هستیم. نابلسی می‌گوید قبل از ما نیز ملا ابراهیم کورانی مدنی رساله‌ای نوشته به نام «المسلک الجلی فی حکم شطح الولی» و در مورد این شبهه پاسخ گفته است.
[ایضاح المکنون ۳۷۲/۱؛ هدیة العارفين ۵۹۰/۱؛ معجم المؤلفين ۲۷۱/۵]

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۳۷۰۴/۷

آغاز: الحمد لله الحافظ من الضلال فی جمع الاقوال و الافعال ... اما بعد، فيقول حضرة العالم العامل ... و جدت رسالة اسمها؛ **انجام**: فرغ ما جرى به قلم الامداد و رسمه فی الطروس روح الاستعداد

خط: نسخ، کا: محیی الدین بن قاسم نبکی، تا: ۱۱۹۶ق؛ مصحح، محشی، مقابله شده با نشان «بلغ»؛ کاغذ: فرنگی، ۶گ (۸۶-۹۱)، ۲۵ سطر، اندازه: ۱۵x۸سم [ف: ۳۴-۶۲۸]

● **جواب عن الآيات و الروایات المشکله / تفسیر / فارسی**

javāb 'an-el āyāt va-r revāyāt-el moškele

همدان؛ مدرسه غرب؛ شماره نسخه: ۱۰۲۰۴

آغاز: قوله تعالى و قدر فيها اقواتها فی اربعة ايام ... قوله تعالى و لقد خلقنا السموات و الارض و ما بينهما ... سؤال خبر کن ما را که خدای تعالی نخستین چیزی که آفرید چه بود **جواب**؛ **انجام**: روایت کرده اند از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم که چون بنده مومن را مرگ فرا رسد بر بالین او فرشتگان نیکو روی، حریرهای بهشت برداشته و خط بهشت با خویش آورده پس ملک الموت گوید که ای جان، پاکیزه بیرون ای بسوی آمرزش. خط: شکسته نستعلیق، بی کا، بی تا؛ اندازه: ۲۰x۱۴سم [رشت و همدان: ف: -۱۶۰۸]

● **جواب عن استفتاء حول الشيخية / کلام و اعتقادات / فارسی**

javāb 'an estefā' -en hawl-eš šayxīyya

جواب عن استفتاء الناس فیمن قال بكلام الشيخية. و حاول المجیب ان یثبت ان المذكور فی الاستفتاء کلام ناقص سقط من اوله و آخره شیء یغیر المراد.

مشهد؛ شیخ علی حیدر؛ شماره نسخه: ۵۲۸/۳

آغاز: استفتائی در ذیل کتاب مذکور باسمه ذکر کرده اند که ایراد جواب آن؛ **انجام**: بخرجونهم من النور الى الظلام اولنک اصحاب النار هم فیها خالدون
خط: نستعلیق، بی کا، تا: ۲۷ شوال و غره ذیقعد ۱۲۹۹ق؛ جلد: چرم زرد، آگ (۹۲ حاشیه)، ۱۵ سطر، اندازه: ۱۷/۵x۱۱سم [مؤید: ۲-۳۱]

● **جواب عن إیراد عضد الدین علی الکشاف / تفسیر / عربی**

javāb-un 'an irād-i 'aḥud-id dīn 'ala-l kaššāf

دامغانی، محمد بن نصرالله، - ۷۷۵ قمری

Dāmḡānī, mohammad ebn-e nasr-ol-lāh (- 1374)

وابسته به: الکشاف عن حقایق غوامض التنزیل و عیون الاقوابل فی وجوه التأویل = تفسیر کشاف؛ زمخشری، محمود بن عمر (۴۶۷-۵۳۸)

رد اعتراض «عضد الدین ایچی» است بر تفسیر آیه شریفه «و إن کنتم فی ریب مما نزلنا ...» در یک «مقصد» و «خاتمه».

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۴۳۶۳/۳

آغاز: الحمد لله المتفرد سبدغ فضله المتوحد شیوع عدله المفضل علی الانسان؛ **انجام**: لکان أبلغ فی التحدی و هذا غاية الشرط فی هذا المضمار، زادنا الله و إیاکم إطلاعاً علی ما فیہ کتابه من الأسرار

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فنا)؛ جلد دهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان اسناد

DIA 276248

و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۳

آغاز: بسمله. رب يسريا كريمقال الشيخ الامام العلامة برهان الدين ابوالحسن ابراهيم القاعى الشافعى؛ **انجام**: قال فكيف وسعه صلى الله عليه وسلم ان ترك الناس و لم يدعهم اليه انتم لايسعكم قال فيهتوا فامر الواثق ان تفكك اقياد الشيخ ... وعلى آله صحبه و سلم تسليمًا كثيرًا ...

خط: نسخ، بی کا، تا: ۱۰۴۷ق؛ کاغذ: سمرقندی، ۱۵گ، ۲۴-
۲۵سطر [ف: ۳-۱۰۴۶]

● قول من افلاطون / - عربی

qawl-un min aflātūn

افلاطون، ۴۴۲۷ - ۳۴۷؟ قبل میلاد

aflātūn (-427 - -347)

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۱۰۳۹/۱۸-۱

نسخه اصل: بادلیان 20. Ind. inst. Arahb M. S.؛ خط: نستعلیق،

کا: میرعلی نقی بن نورالدین محمد گیلانی، تا: ربیع

الثانی ۱۰۸۵ق؛ ۲۳ سطر چلیبا [فیلمها ف: ۱-۵۶۱]

● القول المنیر فی رد نواصب کشمیر / کلام و اعتقادات /

فارسی

al-qawl-ul munīr fī radd-i nawāṣib-i kišmīr

ملتانى، محمد رحيم

moltānī, mohammad rahīm

ردی است بر کتاب شیخ حسین کشمیری در اثبات خلافت خلفای ثلاث به نام «نهایة الاعتقاد» که به زبان فارسی و در شش فصل بوده است. ملتانی اقوال او را با عنوان «قال الغنی عن الله» و «قال الغنی عن الحق» می آورد و در قالب «اقول» رد آنرا بیان می کند.

[الذریعة ۲۱۴/۷]

قیم؛ طیبی؛ شماره نسخه: ۳۵۶/۴

آغاز: بسمله الحمد لله الذى نجانا عن متابعة اهل الضلالة والبدعة اهل سنت والجماعة ... اما بعد چنین گوید مفتقر سوى فضل ربانى احقر فقرا محمد رحيم ملتاني؛ **انجام**: بنده فقير خاك پای محبان ابوتراب صلوات الله عليه مناسب مقام مدعا را بعبارت زود فهم نقل کرده تا شیعیان حیران نباشند همچنین رساله دیگر که در رد ...

خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۳ و ۱۴؛ جلد: تیماج مذهب، ۶۰گ،

۱۱سطر، اندازه: ۲۰x۱۴سم [ف: مخ: ۱-۳۸۲]

سه القولنج < علاج القولنج

● القولنج / طب / عربی

al-qawl-ul mu'tabar 'alī muqaddama-til muxtaṣar

یرلسی، بدرالدین بن عبدالرحمن، ق ۱۱ قمری
borollosī, badr-od-dīn ebn-e 'abd-or-rahmān (- 17c)

وابسته به: المختصر فی الفروع المالکیة؛ جنبدی، خلیل بن اسحاق (۷۷۶-)

خلیل بن اسحاق جنبدی مالکی کتاب مختصری در فقه موافق مذهب مالک به رشته تحریر در آورده که به نام «مختصر الشيخ خلیل» معروف گردید و در فقه مذهب مالکی اهمیت فراوانی یافت. خطبه و سرآغاز آن، در این کتاب به طور مزج شرح شده است.

قیم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۲۰۵۲

آغاز: الحمد لله الذى من یرد به خیراً یفقهه فی الدین و الصلاة و

السلام علی من اختصر له الحكم و الاطتاب مع اوضح

تبیین؛ **انجام**: فیحشر قال طه المرء مع منیحب کفی بهذا من دلیل

خط: نسخ، کا: عیسی بن احمد بن شمس الدین محمد بن مصطفی

بن محمد خمسی بن علی مسعود مالکی انصارى اشعری احمدی،

تا: ۱۵ جمادى الثانی ۱۱۴۳ق؛ تملک: عبدالله اسماعیل مؤمن

الجمیلی المالکی به تاریخ ۱۲۰۷ هنگام مجاورت جامع ازهر؛ جلد:

مقوایی، ۲۸گ، ۲۵سطر، اندازه: ۲۰/۵x۱۵/۵سم [ف: ۶-۶۲]

● القول المعتبر فی بیان النظر / فقه / عربی

al-qawl-ul mu'tabar fī bayān-in nazar

نابلسی، عبدالغنی بن اسماعیل، ۱۰۵۰ - ۱۱۴۳ قمری
nābolosī, 'abd-ol-qanī ebn-e esmā'īl (1641 - 1731)

رساله ای است کوتاه در مسئله نظر کردن به پسر امرود و غیر بناغ.

[ایضاح المکتون ۲۵۴/۲؛ هدیة العارفین ۵۹۰/۱؛ معجم المؤلفین ۲۷۱/۵]

قیم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۳۷۰۴/۴

آغاز: الحمد لله الذى ابطل كلمة الجاهلین الذين یظهورون بنفاقهم

لذوی الجاه لین ... اما بعد، فقد سمعت من بعض؛ **انجام**: و الله ولی

الانعام نسألہ سبحانه بفضلہ حسن الختام و صلى الله على سيدنا

محمد اكمل صلاة و اتم سلامه الى يوم القيام

خط: نسخ، کا: محیی الدین بن قاسم نبکی، تا: ۱۱۹۶ق؛ ۴گ

(۷۷-۸۰)، ۲۵سطر، اندازه: ۱۵x۸سم [ف: ۳۴-۶۲۶]

● القول المعروف فی مسألة یا دائم المعروف / کلام و

اعتقادات / عربی

al-qawl-ul ma'rūf fī mas'alat-i yā dā'im-al ma'rūf

بقاعی، ابراهیم بن عمر، ۸۰۹؟ - ۸۸۵ قمری
beqā'ī, ebrāhīm ebn-e 'omar (1407 - 1481)

تبریز؛ ملی؛ شماره نسخه: ۳۴۶۴/۴

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فنا)؛؛ جلد بیست و پنجم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276263

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۲/۲۰۱۳

شده است تا کنون دو ترجمه فارسی از آن در دست بود که هر دو را آقای علی اصغر حکمت به چاپ رسانده است، ولی نسخه ما غیر از این دو است و دارای فزونی‌هایی است که در آن دو ترجمه نیست و مترجم نسخه ما شخصی به نام «شیخ زاده فیاض نیمردانی» که کتابت نسخه هم به وسیله او انجام پذیرفته آن را به سال ۹۶۱ هجری ترجمه و به نام «بقیة النقیة» معنون گردانیده است.

ساری؛ طاهری شهاب؛ شماره نسخه: ۲۲۴/۱

آغاز: اگر چه این طرز سخن که مشتمل بر تذکره اکابر شعرای سابقه و محتوی بر ایرادا ماجد فضلالی سالفه تواند بود مخصوص است به غفران نصاب مرحمت انتساب امیر دولتشاه بن قاضی بختی شاه اسفراینی ... اما این امیر کبیر را طبع شریف بذکر اکابر این عصر و افاضل این دهر مبادرت نموده و چون لغت ترکی جلی ذات آن حضرت بوده ... و اکثر اعزّه اصحاب و بیشتر اجله احباب ازین فواید بعثت امر مذکور مایوس و مرحوم می‌نموده اند، سیما مترجم این مقاله و مسود این رساله اقل عبادالله جرما و اقویهم جرما الراجی بتوفیق السحانی معروبه شیخ زاده فیاض نیمردانی در حل معنی این لغات کوشیده و مبانی معانی آن را بعنوان فارسی با بعضی تصرفات بایراد رسانیده ... و تسمیه آن به (بقیه النقیة) مناسب نمود؛ **انجام**: الحمد لله علی الطاف نعمه و اصناف کرمه که خامه عنبر شمامه چنانچه در بدایت این رقم توفیق یافت همچنان بنهایت این کتابت تایید پذیرفت. قد تم کتابتی بعون الوهاب. ترجمه این کلام در تاریخ سنه ۹۶۱ باختم انجامید و هو الهادی الی سبیل الرشاد.

خط: نستعلیق، کاتب = مؤلف، تا: قرن ۱۰؛ کاغذ: سمرقندی، ۳۶ص، ۲۸ سطر (۲۴×۱۵) [نشریه: ۶-۶۳۱]

● **البقیع** / تاریخ / عربی

al-baqī‘

عبدالله

‘abd-ol-lāh

اصفهان؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۲۵۹/۲

خط: نسخ، بی کاه، تا: قرن ۱۱؛ کاغذ: سپاهانی [نشریه: ۱۱-۹۳۴]

● **بقیه نقیه** / شعر / فارسی

baqīyye-ye naqīyye

امیر خسرو، خسرو بن محمود، ۶۵۱-۷۲۵ قمری
amīr xosrow, xosrow ebn-e mahmūd (1254-1326)

آغاز: از ورق منیر ماه و زورق مستنیر خورشید بدان نمونه تنویر فرمود که ارواح و اختران را آنجا رقم ادراک میان گسسته ... بقیه ایست نقیه ز فیض طبع من این xx که چون طبایع افلاک محکم است و متین

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۱۶۱۲/۱-۵ ف و ۱۶۱۲/۱-۸ ف

نسخه اصل: نسخه ش ۲۱۶ کتابخانه تقوی که اکنون در با شماره ۴۵۵۹ در کتابخانه مجلس شورا است [بیشتر رساله‌های این مجموعه در فهرست مجلس معرفی نشده است و با عنوان جنگ یا دیوان آمده است]؛ کاه: عبدالحی، تا: ۸۲۲ق، جا: ماردین در شمال عراق؛ کاغذ: سمرقندی، جلد: تیماج قهوه‌ای ضربی [فیلمها ف: ۱-۶۲۳]

● **بقیة الله خیر بعد الفناء فی السیر** / عرفان و تصوف / عربی

baqīyyat-ul lāh xayr-un ba‘d-al fanā’ fi-s sayr

نابلسی، عبد الغنی بن اسماعیل، ۱۰۵۰-۱۱۴۳ قمری
nābolosī, ‘abd-ol-qanī ebn-e esmā‘īl (1641-1731)

تاریخ تألیف: ۶ جمادی الاول ۱۱۲۴ق
رساله‌ای است کوتاه در شرح ابیات پنج‌گانه مؤلف: «حروف المبانی و المعانی تنزهت xx مقاصدها التي لم تکن تقری / فان رمت یا اولی سواک محققاً xx علیک بک افهم منصفاً انک الاخری / و فوق مقام القصد للکل مقصد xx الیک اتی باعاً اذا جتته شبرا / تحقق بانثار الاوانی مجاناً xx بروق المعانی فالعظیم بنا احری / علیک سلام الله یا طالب الهدی xx مدالدهر ما مالت غصون الحماسکرا». این رساله به درخواست برخی از دوستان سراینده نگاشته است.

آغاز: الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی من اهل الصدق و الوفا ... اما بعد، فقد طلب منی بعض الاحیة الاعزة حفظه الله تعالی رب العزة ان شرح هذه الایات الخمسة
[ایضاح المکنون ۱/۱۹۱؛ هدیه العارفین ۱/۵۹۰؛ معجم المؤلفین ۵/۲۷۱]

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۳۷۰۴/۹

آغاز: الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی من اهل الصدق و الوفا ... اما بعد، فقد طلب منی بعض الاحیة الاعزة حفظه الله تعالی رب العزة ان شرح هذه الایات الخمسة؛ **انجام**: و الحمد لله علی کل حال و صلی الله علی سیدنا محمد و جمع الآل
خط: نسخ، کاه: محیی الدین بن قاسم نبکی، تا: ۱۱۹۶ق؛ کاغذ: فرنگی، ۶گ (۱۱۰-۱۱۵)، ۲۵ سطر، اندازه: ۱۵×۸سم [ف: ۳۴-۶۳۰]

● **بقیة النقیة** / تراجم / فارسی

baqīyyat-on naqīyya

شیخ زاده فیاض نیمردانی، ق ۱۰ قمری
šeyx-zāde fāyez-e nīrardānī (- 16c)

وابسته به: مجالس النفائس؛ امیر علیشیر نوائی، علیشیر بن کیچکنه (۸۴۴-۹۰۶)

تاریخ تألیف: ۹۶۱ق
«تذکره مجالس النفائس» که به زبان ترکی جغتایی به قلم امیر علی شیر نوائی وزیر با تدبیر سلطان حسین میرزا بایقرا نوشته

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فنا)؛ جلد ششم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276244

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۲